

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izahaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravništvu v tiskarni sv. Cirila, koroško ulice št. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisni se ne vračajo, neplačani listi se ne sprojemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 3 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Iz državnega zbora.

Veliko upanje se je stavilo v državni zbor, v katerem so letos prvokrat sedeli tudi zastopniki onih državljanov, ki do zdaj niso imeli volilne pravice. Tudi presvetli cesar sami so se nadjali v prestolnem govoru, da bo izvršil državni zbor velevažne naloge v blagor obrtnikom, kmetom in sploh na korist vsem udom človeške družbe. Toda kolika prevara! »Slov. Gospodar« je, kolikor je pripuščal prostor, prinašal natančna poročila iz državnega zbora, ki so spričevala, zakaj se v državnem zboru ne more nobena stvar dognati. Tega so krivi bili edino nemški liberalci; ker so zgubili večino v državnem zboru, so dan za dnevom po zbornici nagajali in ropotali, da večina poštenih poslancev ni mogla priti do nobenega dela.

Nikar ne mislite, ljubi Slovenci, da so vsi nemški poslanci tako nagajali. Ne; blizu 35 katoliških nemških poslancev, n. pr. iz Štajarske gg. Karlon, Hagenhofer, Jožef Kurz, Wagner in Herk, ki so izvoljeni od nemških katoliških kmetov, torej mnogo katoliških nemških poslancev je držalo skupaj s slovanskimi poslanci in bi radi delali na blagor svojemu ljudstvu; pa jim ni bilo mogoče.

Državni zbor je sicer zboroval; toda po zdajšnji postavi nima predsednik avstrijske zbornice pravice, kričače in razgrajalce spoditi iz zbornice in ni v stanju napraviti mir v zbornici. Drugače je to po drugih zbornicah. Ko je dne 5. junija v francoskem državnem zboru neki poslanec razgrajal, mu je predsednik veleval, naj zbornico takoj zapusti. Ko pa tega storiti noče, pride osem vojakov v zbornico in ti so ga siloma odpeljali iz hiše. Takšno postavo potrebujemo mi za avstrijski državni zbor; potem se bo dalo storiti kaj uspešnega. Ko bi vojaki odpeljali iz zbornice Schönenererja, Wolfa, Türka, pa še nekatere druge Slovincem znane poslance-kričače in ropotače, nastal bi kmalu v zbornici mir.

Vlada si torej ni mogla s tem državnim zborom nič pomagati; zaradi tega je v dogovoru s zbornično večino sklenila, državni zbor skleniti. Vlada ima pravico, državni zbor preložiti, skleniti ali pa tudi razpustiti. Če se državni zbor za nekaj mesecev preloži, ostanejo pri novem shodu v službi stari predsedniki in stari, poprej izvoljeni odbori. Če se pa državni zbor sklene, se imajo pri novem shodu državnega zbora izvoliti novi predsedniki in novi odbori. Vlada ima pravico, državni zbor tudi razpustiti in razpisati zanj nove volitve.

Toda ta reč je v zvezi z groznimi težavami, z velikim hrupom in s silnimi stroški. Če se državni zbor sklene, zgubijo poslanci svojo imuniteto, t. j. svoboščino, vsled katere jih sodnija ne sme preganjati. In res smo čuli hitro po sklepu državnega zbora, da morajo poslanci

Wolf, Šajer, Ginge v ječo, da odslužijo kazni, katere so jim sodišča naložila že pred začetkom sedanjega državnega zbora. (Konec prih.)

Pred važnimi izpremembami.

Velike reči se pripravljajo v Avstriji. Celih 30 let v naši državi ni bilo tako imenitne izpremembe, kakoršne imamo pričakovati v kratkem. Za nas Slovence pa utegne biti ta prevrat tolikega pomena, kakor za noben drug narod avstrijski. A rekli smo »utegne«, ker bo to zavisno od tega, ali sami hočemo, ali sami kaj storimo za-se in za svoj zarod ali ne. In ta veliki prevrat bi izpolnil nam najgorkejšo nado, ki so jo gojili skoz stoletja naši pradedje. »Združena Slovenija« je ta nada, »Združena Slovenija« naš cilj. Komu ne utriplje veselja srce!

Kaj nas je našemu cilju tako približalo? V prvi vrsti poštena delavnost, neustrašenost in vztrajnost naših voditeljev, naj so načeljevali večji ali manjši četi; v drugi vrsti pa zavednost tvoja, o drago ljudstvo, to je: ljubezen do slovenskega jezika, ljubezen do svojih šeg, ljubezen do svoje zemlje, ljubezen do slovanskih so-bratov, zraven tega pa ljubezen in zvestoba do svojega vladarja. Toda vse to bi nas še zdaj ne bilo dovedlo tako blizo do cilja, ako bi nam ne bili pripomogli naši večstoletni, najhujši sovražniki, Nemci. Kako pa to? Vsa leta svojega obstanka je »Slov. Gospodar« in so, na čast bodi rečeno, vsi slovenski časniki opominjali in klicali »Pošteno se bojujmo, zahtevajmo le, kar je pravično, krivično reč pustimo, ne dajmo se zapeljati, da sovražniku vračamo hudo s hudim!« in tega smo se držali do današnjega dne; uverjeni pa smo tudi bili, da sovražnikom našim, Nemcem, za nebrojne krivice in nečloveške krutosti ne izostane plačilo. Tudi nismo obsojali nikdar vsega naroda nemškega, ampak le ono liberalno in prusko tolpo, ki je oslepila večino naroda svojega in mu izdrla srce in ž njim čut za pravičnost in ljubezen do bližnjega, in tudi nam prizadela toliko gorja.

Če se je naselil le jeden teh ljudi v slovenski občini, v koji sta vladala toliko let le mir in edinost, roval je tako dolgo, da je prišel po dobrosrčnosti soobčanov slovenskih v občinski svet; ko je sedel na toplem, pa je jel pljuvati po svojih sosedih, češ, nemščine se otroci v šoli premalo učé, duhovnik se vtika v politiko, učitelj ima napake itd.; če je pa sam bil preslab, našel je v pomoč v bližnjem trgu ali mestu obilico belcebov nižje in višje vrste. Kako se le tam, kjer je bilo v jedni občini več takih ščuk! Primer je na stotero. Povsod je hotel Nemeč vladati, vsakemu je hotel vcepiti svojega strupa; tako je delal v krajnem, tako v okrajnem in deželnem solskem svétu, tako v okrajnem zastopu, tako